

[Albrechtsen]

peger på, kan regeringen af den ene eller den anden finurlige omstændighed når det kommer til stykket ikke være med.

Jeg kan omvendt stille ministeren det spørgsmål, om der kunne tænkes konkrete skridt, som regeringen ville medvirke til. Nu tænker jeg ikke på principerklæringer i FN – de kan være udmærkede – men på konkrete skridt. Altså kunne der tænkes konkrete skridt, som regeringen ville være med til? Der er jo mange muligheder.

Et første skridt kunne være, at regeringen klart og tydeligt over for folketinget tilkendegiver, at Danmark er fuldt og helt indstillet på at overholde de forpligtelser, som Danmark har underskrevet i Genèvekonventionen. Det har regeringen indtil nu ikke villet; den har indtil nu fastholdt, at der skal kunne modtages kemiske våben på dansk jord, og det er selvfølgelig i klar modstrid med den traktat, Danmark har underskrevet. Det var da et konkret første skridt, og det kan i hvert fald ikke genere nogen, at Danmark begynder at overholde sine egne traktater; dér må vi dog alle kunne være med.

Jeg vil altså spørge ministeren, om der kan tænkes ét eneste konkret skridt, som regeringen vil medvirke til?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil gerne som svar på de spørgsmål, hr. Pelle Voigt stillede mig, sige, at vi i regeringen er tilhænger af et globalt forbud mod produktion, oplagring og brug af kemiske våben – og som jeg også gjorde opmærksom på i mine indledende bemærkninger, siger det sig selv, at vi kun kan nå videre, hvis det sker på et gensidigt og et afbalanceret grundlag. Så siger det vel næsten også sig selv, at de betænkeligheder, jeg har fremført med hensyn til værdien af regionale aftaler, set i sammenhæng med bestræbelserne på at nå den globale aftale, jeg nævner her, selvsagt også må gøre sig gældende for andre regionale aftaler, uanset hvor de måtte indgå.

Lasse Budtz (S):

Jeg synes egentlig, vi begyndte meget pænt og ligesom var ved at finde lidt fodslag til højre og venstre i salen, og det er i hvert fald noget, som socialdemokratiet ville hilse velkommen.

Jeg synes nok, at ministeren i anden omgang var lidt mere traditionel i sin holdning, bl.a. ved at sige, at der i disse forbindelser meget let kunne blive tale om tomme demonstrationer.

Her ligger nok den helt fundamentale forskel i holdningerne mellem i hvert fald socialdemokratiet på den ene side og regeringspartierne på den anden, i hvert fald partiet venstre – og jeg er bange for også at måtte sige de konservative og centrum-demokraterne – der er nogle nuancer her i forhold til de kristelige.

Der er næsten ikke nogen demonstration, der er tom, hvis den er til fordel for nedrustning og afspænding. Vi bør gøre alt, hvad vi kan, for at gavne nedrustningen og afspændingen på alle områder. Hvis man tænkte sig, at en række europæiske lande gik i spidsen ved etableringen af en kemisk våbenfri zone, ville det givetvis have en betydning.

Jeg er enig med hr. Pelle Voigt i, at spørgsmålet om a-zonen er langt mere kompliceret og derfor formentlig også politisk-teknisk kan tage væsentlig længere tid. Men jeg bliver nødt til at sige, at der ikke er nogen egentlig proces i gang på det område, som hedder de kemiske våbenfri zoner. SPD-SED-traktatudkastet er udarbejdet mellem to partier, hvoraf det ene samtidig repræsenterer en regering, hvad det andet ikke gør; derfor er det noget, man drøfter med vores store sympati, men en egentlig proces kan man desværre ikke sige at det er. Vi ville meget gerne have, at det var det, og vi vil sandelig ikke på nogen måde forsøge at hindre dette arbejde. Jeg håber ikke, man misforstår os, men der er staterne imellem ikke nogen proces i gang, og det beklager vi.

Men vi synes godt, at de nordiske lande kunne gøre noget. Danmark kan som nordisk land i hvert fald gøre noget sammen med Norge, hvis Norge ville, nemlig klart tilkendegive i NATO, at vi ikke vil medvirke til en ordning, som starter en ny produktion og overfører kemiske våben til Europa, og Danmark vil under ingen omstændigheder modtage dem selv.

Men når jeg skal være helt ærlig, tror jeg heller ikke, at NATO regner med, at vi vil modtage dem. Jeg er fuldstændig overbevist om, at man i NATOs ledelse er klar over, at Danmark under ingen omstændigheder vil have det skidt, hvis jeg må bruge det udtryk.